

2150

உ
சிவமயம்.

திருத்தணிகை

ஸ்ரீ வள்ளிதேவசேன சமேத

ஸ்ரீ செங்கல்வராயப்பெருமான்

திருப்பதிகம்.

திரு. புராணிகா

காளத்தி-இ. சிதம்பரசா பி பரண்டியர் அவர்கள்

மாணவா

திரு. இரா. கோவிந்தசாமி நாயுடு அவர்கள்

இயற்றியது.

கவுணியன் பதிப்பகம்

41, பிராட்வே, சென்னை.

1952.

புலவர் கருத் துரை.

சென்னை - சித்தாரதப பிரகாச சபைத் தலைவர்

வித்வான் திருவாளர் பாரிப்பாக்கம் கண்ணப்ப முதலியார்

எழுதிய வசனம்

செழுதரை நண்பர் புராணிகர் திரு ரா. கோவிந்தசாமி நாயுடு அவர்களால் பாரிப்பாக்கம் கருத்தணிகைச் செங்கல வராயர் பதித்ததைக் கண்ணப்பமோன், ஆஃது எல்லோருக்கும் பொருளுென்றின் விளக்கக் கூடிய இயற்சொற்களாலே யாக்கப்பொறு இடையிடையே முன்னோ மொழிபொருள் பல விரவி நிரக, ஆசிரியர் அனபுற்றைத் மனவினையை விளக்கும் வகையால் அமைந்திலங்குகின்றது 'சொகுநிபின் வைதாரைய மங்கு வாழ்வைப்போனுகிய செவவேன பண்பா அவர்கள் கருத்தினை வைவேற்றுவிப்பாருகவென அடினது திருவடிச் சத மரைகளே வழுத்துக், னேனை.

சென்னை யகமெனப் பரஸ அதிபரும், 'படராஜா விண்ணப் பப் பாமலை சிவகாமி அம்பாள பாமலை' 'சிவகாமி அம்பா' துதி பலதேவா தோத்திரக்கோத்தனை' எனனும் இப்பிரபா தங்களின் ஆசிரியரும், அருங்கவ நெறியொழுதும் அறிஞரும், அடியேனுடைய அகத்திறக்கையாத ஆவலருமாகிய புராணிகர் திருமிகு இரா. கோவிந்தசாமி நாயுடவர்கள் இயற்றிய திருத் தணிகைச் செங்கல்வராயர் பதிக்கம் அவருக்கேயன்றி உள முவந்தோதுருக்கெல்லாம் உவகையின்பம் ஒருங்குளிக்க வல்லதென்பதொரு தலையேயாம்

இங்ஙனம்

புராணிகர் காளத்தி இ. சிதம்பரசாமி பாண்டியர்.

சிவமயம்.

திருத்தணிகை
ஸ்ரீ வள்ளிதேவசேனா சமேத
ஸ்ரீ செங்கல்வராயப்பெருமான் திருப்பதிகம்

நாபபு—வெண்பா

சீரார திருத்தணிகைச செங்கல்வ ராயானமேல்
நேரார பதிகம் நிகழத்திடவே—ஏரார
கரிமுககொள தேவே கடையேன் எனககுப்
பரிவுதமிழ்ச சொல்லீவாய் பாரத்து.

நூ ல் .

பதினான்குசீர்க்கழி யகழல் உயாசரிய விருத்தம்

1. சீரகொண்ட முருகாரின் திருமுகமும் திருவிழியும்
திருவாயின திடைய நகையும்
திருமாரும் திகழ்கிருமும் புரி விலும் திருவயிறும்
திரு உசுப்பும் கிடுகிடுகிடுகிடு
சீரகொண்ட எழிறறுகிலும் எழி ரபுணும் இணையில்லா
எழிலடியும் எழிலார வேலும்
எழிற்கோழிக கொடியுமெழில் மணி மிலும் கண்டிரு
இருவிணைகள் இரிபப வென் றே [வனன
நேகொண்ட சிவபெருமான நுதற்கண்ணில் வந்தமரா
நீடும் துன் பொழித்த வள்ளால்
நினைந்துருகும் அடியவாகட் கணிமயில்மேல் ஏறிவந்து
நீடருளைத் தந்தான் வோனே
போகொண்ட சூரனுடல் பிளந்தமரா துயரொழித்த
புகழோனே பொற்பு மிக்க
புண்ணியனே வரைகிழித்த திண்ணியனே எழில்வளரும்
பொழிற்றணிகைத் தேவ தேவே.

2. எண்ணரிய பிறவிதொறும் செய்துவந்த புண்ணியத்தால்
 இம்மணிதப் பிறப்பெடுத்தும்
 இச்சகத்தின் வாழ்வினைமெய் யென்றடியேன் நம்பியுனை
 எண்ணமல் இனையும் கொஞ்சில்
 எண்ணற்கொண் ணுச்செயலை யெண்ணியெண்ணி
 எய்துகின்ற இடாதனுக் கெல்லையிலலை
 எத்தனை துன் புற்றாலும் நினைதடியின் எழிற்புகழை
 எடுத்துரைக்க வரம ருள்வாய்
 விண்ணவர்கள் பண்ணவர்கள் மண்ணவர்கள் வியந்தேத்தும்
 வித்தகனே விமலக் கோனே
 மெய்மையனே தும்மைமனே மொன்கண்ணைத்
 துதிப்போரை வியக்கவருள் செய்தான் வேளே
 எண்ணரிய பலசோய் அண்டகச் சடமைநல்கி
 இனிதளிக்கும் இறைமை யோனே
 இச்சாநா நைகிரியா சததிகளின் வடிவான
 எழிற்றணிகைத் தேவ தேவே,

3. மெய்யென்னும் பொய்யுடலை நிலையென்று நம்பியேகாந
 மேலோர்கள் வெறுக்கும சீய
 மின்னாசை பொன்னாசை மண்ணாசை மென்னுங்கடற்புள்
 வீழ்த்தலைத்து தாணி தன்னில்
 உய்யுதற்குச் செய்கெறியை உணராமல் இழிகுந்நுறும்
 உறுத்தவென்பால் நீவர் துன்றன
 உண்மையருக் காட்டியரு ளோட்டியுயும் கெறிசாற்றி
 ஒப்பிலருட் செல்வ மீவாய்
 செய்யவயில் தாங்கியினிர் தேசிகனே சின்மயனே
 திண்மையனே திகழும் தேனே
 சிவஞான முனிவர்களுக் கருள்புரியும் திரிபுராரி
 திருமகனே தேவ ருய்ய
 வெய்யவனும் சூரனைவென் றருளீந்த வேலவனே
 மேலவனே சுரரும் வேண்டும்
 வியனுலகோர் விரிஞ்சனரி முதலானோர் வியந்தேத்து
 விழைதணிகைத் தேவ தேவே,

4. மடியாத மனமென்னும் இருள்செறிந்த
 பிறவியெனும் வணத்தன்னில் காம மென்னும்
 மழைதன்னில் கனைந்துபொல்லா மாயையென்று
 செப்புகின்ற வழியாக மருண்டு செல்கால்
 படியாவைம் புலவேடர் கைதன்னில் காண்கிக்குப்
 பகரறிவாம் பெருந்த நைதைப்
 பறிகொடுத்தே கலங்குமெனக் குன்னருளை நீகொடுத்துப்
 பாலியேனை பரிந்தே யான்வாய்
 செடியாய தீவினைக்குத் தீயான பெருமானே
 செருக்கழித்த செம்மை யோராதம்
 சித்தமல மறுவித்து கிருவருளைப் பாலிக்கும்
 சீமானே தெளிவாம் தேனே
 சுடியாரந்த கடப்பமலர் மாலேமணம் காமழ்மார்பா
 க தீர்வேலா கருணை நாதா
 கரவில்லா உள்ளத்தார்க் கருளளிக்கும்
 கவின்றனிகைத் தேவ தேவே.

5. இல்லாமை என்னுமொரு பொல்லாது பாலியினால்
 என்றுமியான் இடரு முடம்
 ஏற்காமல் ஏற்பவர்கட் கில்லையெனச்
 சொல்லாமல் இழிவொழிக் கரியற்றி டாமல்
 கல்லாத புல்லருடன் சோராமல் பிணிகளினால்
 கலங்கிமிக துணிவு ராமல்
 சுற்றவாகன் பால்முரணத் தர்க்கித்துச்
 சோராமல் காத்துன்றன் அருளை சுவாய்
 ஒல்லாத செயலாளர்க் கொளிப்பவனை
 உத்தமர்கட் கொளியாமல் விளங்குவோனே
 உலகெங்கும் நிறைந்துமுயிர் உயர்த்திட வே
 திருத்தளிகொண் டிறைகின்ற கருணை யானே
 சொல்லாஹம் மனனாலும் தொடரவொண்ணாச்
 குக்குமனை தூவடியார்க் கருளீ வோனே
 சுத்தமுத்த சுத்தறித்த என்றுசொலிச்
 சுருதுகடாம் துதிதணினைத் தோலினை

6. எத்தனைவி தத்துமுறையிட்டானும்

ஆதனைநின்றன் எழிற்செவியில் ஏற்க வில்லை
எமையன்வே நெவரிடத்து மறைநிடுவேன் இப்படிநீ
இருப்பதும் நீதி தானே
எத்தனைசோய் களைக்கொண்டு தன்புறுவேன் மருசது
எண்ணிலர்பால் மருச்சை யணடும் | வர்கள்
என்னளவும் நன்மையினை வந்தாமல்
எங்கு பியான் என்னசெய்வேன் இறைவா எக்தாய்
சித்தருரை பாங்குன்றம. செந்திலாவி
னன்குடிவன திரநவேர கந்த ஹைந்து
திக்குந்நுன்று தோறாடல் பழடி சர்ச்சே
லையாதி திருத்தலத்தில் மேவும் கந்தா
இத்ததியே என்பால்ந் விரைவடன்வந்
தென்னுடைய இடாதனை தீர்ப்பாய் ஐயா
எழையேனெப் பிழைசெயினும் பொருத்தானவ்
தன்கடனும் எழிற்றணிகைத் தேவதேவே.

7. நற்குணமொன் றில்லாமல் நல்லோர்பால் சீசராமல்

நற்கேள்வி கேட்டி டாமல்
நற்றவமுஞ் செய்யாமல் நல்லறமும் புரியாமல்
நற்பூசை யும்செய் யாமல்
துற்குணமே மிகக்கொண்டு பற்பலவாம்
தீவினைகள் துணிஷ்டனை செய்கின் நேன்யான்
தொல்வினைதான் இன்னகென அறியாமல் உழலு
துயர்போக்கிக் காப்பாய் ஐயா | மென்றன்
நிற்குணனை நின்மலனே நத்தியனை
எனத்துதித்து நினைக்குமன்பர்க் கருள்செய் வோனே
நிருபியுமாய் ருபியுமாய் இருப்பவனே நீலமயில்
நீள்முதுகி லேறு வோனே
பற்குணனுக் கருளரனுக் குபதேசஞ் செய்ஞான
பண்டிதனே தயவி லாத
பாலிகளுக் கெட்டாத பரம்பொருளே பத்தருளம்
பயில்தணிகைத் தேவ தேவே.

8. அம்புலியில் பெற்றற்கரிய பிறவிதனைப்

பெற்றுநல்ல அறச்செயல்கள் ஆற்றி டாமல்
அவச்செயலே செய்துபொல்லா மனவசப்பட்

டேபுழுன்று ஆலியுய்ய வறிதே டாமல்
வம்புசெயும் வாழ்வைநம்பி வறியவர்கட்

குதலிசெயும் வழிகொளாமல் மதிக லக்கும்
வன்பிணியால் மனவகலங்கி உயிரியன்

நன்றாக வாழுகெறி செய்வாய் ஓயா

அம்புலியின் கலையிலொன்றை அணிததிலவன்

மகிழ்க்கின்ற அருகருமர அயிலார் வேலா

அருகருன்றைப் பிளந்துக் கிரரைக்காத்

தருள புரிந்த ஆதியனே ஆண்மை யோனே

உம்பொன்றும் போற்றுகின்ற திருவாளா

கும்பமுனிக் குபதேசம் செய்தாண் டோனே

உலவாத புகழ்படைத்த அருணகிரி யார்போற்றும்

உயாதணிகைத் தேவ தேவே,

9. அவலஞ்செய் வயிற்சனை வளர்த்திடப்பல்

தொழில்களைச்செய் தல்லலைக்கொண் டிழலுகின்றேன்

அவனிதனில் எனைப்போல அலைந்துமனம்

புண்ணாவார் யாருமில் என்றும்என்பால்

லையே உள சுகனால் வலையின்கண் அகப்பட்ட

கலைமான் தான் கலங்கல் போலக்

கலங்குமியான் ஆயாநீங்கி உலவாழ்வைப்

பெற்றுமிகக் களித்துவாழ அருளீர் தான்வாய்

விமலையருள் பாலகனே வேட்டுவப்பெண் ணினைமணந்த

வேதியனை வினைசீர்ப் போனே

வேதங்கள் போற்றுகின்ற விமலவடி வுடையவனே

வித்தகனே விண்ணோர் கோனே

வலையெலாம் தீர்த்தருளும் பெம்மானே எம்மானே

சங்கராக்கு மகிழ்செய் வோனே

தடவரைக டோறுமகிழ்க் துறைபவனே சரவணனே

தழைதண்ணைத் தேவ தேவே,

10. இல்லறத்தும் நிலலாமல் துறவறத்தும் இல்லாமல்
 இனியஞானம் என்று சொல்லும்
 எழிலறத்தும் நிலலாமல் இரண்டுகெட்டானென்றே
 இசைத்திடவே இயற்கு கின்றேன்
 நல்லனவே செய்கின்ற நல்லறரை கண்ணாமல்
 கண்ணலைக் கற்றி டாமல்
 ஞாலம்விழை உண்மைதனை நல்லாமல் கல்கின்ற
 காயினேனை நயந்தென் றுள்வாய்
 கல்லார்க்கும் சுற்றவர்க்கும் நகிநின்றே கனிந்தமுறும்
 கற்பகமே கருணை நந்தா
 கண்ணுதலோன் புத்திரனே கண்ணதருல் கண்ணுகின்ற
 காட்சியுரு வான ஐயா
 நல்லார்கள் சேர்தலத்தல் வற்றிருக்கும்
 நாயகனே நளிநுவரி சூழப் பெற்றா
 ஞாலமெலாம் நாடோறும கிணையவத்து போற்றுகின்ற
 கற்றணிகைத் தேவ தேவே.

வாழ்த்து .

தாய்மாமறைகள் வாழ்க துசிபெறும் சைவம் வாழ்க
 மெய்யறும் சிவன்றன் பூசை விழைந்தியற் றிடவோர் வாழ்க
 செய்யசல் லறங்கள் வாழ்க திருமுடி மன்னர் வாழ்க
 பெய்யுமா மறைகள் வாழ்க பிழையிலா துலகம் வாழ்க.